

[Bjørn Poulsen]

skridtspartiet og det af kristeligt folkeparti fremsatte dagsordensforslag. Med hensyn til det afværgedagsordensforslag, som vi har set fra socialdemokratiet, må vi atter påpege, at vi er meget lidt glade for den slags dagsordensforslag. Men når vi kigger på selve redegørelsen, er der sådan set kun ét lille punkt i hele redegørelsen, som generer os lidt, nemlig dér, hvor man påpeger, at dansk industri skal have en særstilling, og den særstilling er vi utilfredse med. Men vi vil dog ikke demonstrere det så meget, at vi vil stemme imod en ellers udmærket redegørelse, så vi stemmer for det af regeringen fremsatte dagsordensforslag.

Ib Nørlund (DKP):

Det er også bare til dagens høst af dagsordensforslag.

Med hensyn til hr. Jørgen Juniors forslag vil vi til almindelig overraskelse stemme imod. Jeg vil bare knytte den bemærkning til det, at det er nu da ganske raskt gjort. Nu har man i årevis affundet sig med, at Angola f. eks. blev behandlet som en portugisisk koloni, besat af en fremmed magt osv., det har man ikke reageret over for, men nu, når landet befrier sig, så skal man altså optræde på den manér.

Det kommer i nogen grad også til at gælde hr. Honorés dagsorden. De cubanske tropper var faktisk indbudt og ydede et værdifuldt bidrag til befrielsen af Angola, og det er et bidrag, som man som sagt ikke havde tænkt sig at yde fra de magters side, som var allieret i NATO med Portugal og den portugisiske fascisme.

Så endelig til afværgedagsordenen. Hr. Lasse Budtz snakker om, at den er en genbrugsforanstaltning, og det skal guderne vide. Men der er jo også det ved det, at man kan lave genbrug så meget, at tingene kommer til at hænge i laser og pjalter. Jeg kan ikke rigtig forstå, at man gider at blive ved med den fremgangsmåde for at undlade at tage direkte stilling til andre dagsordener. Hvad selve afværgedagsordenens indhold angår, så tror jeg, at jeg allerede har fremsat så megen kritik af ministerens redegørelse, at hun vil forstå, at vi ikke stemmer for denne dagsorden.

Steen Folke (VS):

Må jeg først for en ordens skyld gøre opmærksom på, at den kronik af hr. Glistrup, som jeg citerede i mit første indlæg, var fra Aarhus Stiftstidende den 31. august 1975. Jeg glemte at gøre opmærksom på datoen i mit første indlæg.

Lad mig derefter sige om gældseftergivelsesproblemet, som ministeren kommenterede, at jeg har prøvet at konferere med ministerens embedsmænd om, hvorvidt der faktisk er andre nordiske lande, der er gået længere end Danmark med hensyn til gældseftergivelse. Jeg troede gamske rigtigt, at Sverige var gået længere, og jeg må vel nok sige, at der er usikkerhed blandt embedsmændene om, hvordan den svenske ordning faktisk er. Jeg tror stadig, at Sverige er gået længere end Danmark, men hvis ikke, vil jeg naturligvis beklage, at heller ikke Sverige har gjort det. Men der får lov at stå en lille tvivl dér.

Så må jeg sige med hensyn til ministerens indignation, at jeg tvivler for så vidt ikke på, at den er oprigtig, men jeg mener alligevel, at den måske er udtryk for det, som fremskridtspartiets ordfører var inde på, nemlig et noget naivt forhold til denne verdens realiteter. Jeg mener, at ministeren i det hele taget ynder at fremstille disse problemstillinger i en meget sådan uskyldsren hvidhed, hvor det er de gode ting i menneskene og ikke mindst i danskerne, der driver værket, og det mener jeg ikke harmonerer så godt med realiteterne. Måske er det praktisk, at udenrigsministerposten i den danske regering er delt i to. På den ene side minister Lise Østergaard, som tager sig af det gode, uddelingen af milde gaver og overholdelse af menneskerettigheder og andre gode ting, medens den anden minister, hr. K. B. Andersen, står for denne onde verdens barske realiteter og Danmarks rolle i det magtspil, der foregår, bl. a. i kraft af det danske EF-medlemskab.

Hr. Lasse Budtz var inde på problemet om Brasilien. Dér vil jeg lige gøre hr. Lasse Budtz opmærksom på, at inden for de seneste år har industrialiseringsfonden for udviklingslandene, som hører hjemme under loven om såkaldt internationalt udviklings samarbejde, givet betydelige beløb til danske investeringer i Brasilien. Det mener jeg ligesom må med, når hr. Lasse Budtz erklærer, at der ikke er tale om, at man fra dansk side har støttet Brasilien i temmelig mange år. Det er altså i hvert fald ikke helt korrekt.